

דו"ח מטות ערים
מס. 1 לכנסת ה-19
על פועלם של נציגי הימין
בכנסת ובמשלה

למחצית השנה הראשונה מאז הושבעה הכנסת (5.2.13)

עריכה והפצה: מטות ערים

Mattot.arim@gmail.com

תקציר:

בסיכום הנקודות על פני כל הפעילות של נבחרי הציבור, הנה השמות שעמדו בראש הטבלה:

נבחרי ציבור - גברים:

שם	סיעה	מס' נקודות
סגן שר החוץ זאב אלקין	ליכוד	60
השר נפתלי בנט	בית יהודי	57
ח"כ משה פייגלין	ליכוד	55
השר ישראל כ"ץ	ליכוד	50
ח"כ יוני שטבון	בית יהודי	49
סגן השר אופיר אקוניס	ליכוד	47
יו"ר הקואליציה יריב לוין	ליכוד	47
ניסן סלומינסקי	בית יהודי	47
מוטי יוגב	בית יהודי	44
דני דנון	ליכוד	40
אורי אריאל	בית יהודי	40

נשים:

שם	סיעה	מס' נקודות
ח"כ אורית סטרוק	הבית היהודי	60
סגנית השר ציפי חוטבולי	ליכוד	47
איילת שקד	בית יהודי	42
שולי מועלם-רפאלי	בית יהודי	39
גילה גמליאל	ליכוד	32
סופה לנדבר	ליכוד ביתנו	22
פניה קירשנבאום	ליכוד ביתנו	22
מירי רגב	ליכוד	22

תוכן העניינים:

הקדמה

תוצאות – פירוט

- א. הגיעו להישגים שלטוניים
- ב. מחדל: נתח גדול מהנגב הועבר לידי הבדואים
- ג. התבטאויות לתיחום הקווים האדומים:
- ג. נגד מדינה פלשתינית
- ד. נגד שחרור מחבלים
- ה. נגד הקפאת הבנייה בירושלים ו/או יהודה ושומרון
- ו. מחדל: כח לשמאל להשפיע על תהליך מנוי השופטים
- ז. עלייה להר הבית

תוצאות - סיכום מספרי

מה הלאה?

מסקנות

הקדמה

הוכח בעבר, שנחוץ ומועיל לפרסם דו"ח השוואתי על פועלם של נבחרים הציבור. הסיבה העיקרית: **עידוד העשייה**. לאפשר לציבור הבוחרים לאתר נבחרים ציבור שנושאים בנטל - משתתפים בעשייה הלאומית. לעומת זאת, חלק מנבחרים הציבור מתאפיינים במיעוט עשייה. זוהי בדיוק התופעה המתסכלת את מצביעי הימין.

בדו"ח לפניכם, סיכמנו הישגים שלטוניים ראשונים של הקדנציה. בנוסף, התמקדנו בכמה סיטואציות ממוקדות שמאפשרות השוואה נוחה בין נבחרים הציבור.

למשל, התמקדנו בשתי הצבעות שלא צלחו, כל אחת מהם בגלל מספר קטן של קולות שחסרו (3 קולות במקרה של העברת הנגב לבדואים, ו-4 קולות במקרה של קביעת זהותם של אנשי הוועדה לבחירת שופטים).

עוד סקרנו שלושה נושאים אקטואליים מרכזיים של הקדנציה, כדי לראות מי בכלל גילה מעורבות ומי עמד בצד באדישות. הנושאים שנבחרו הם: מדינה פלשתינית כמובן, שחרור מחבלים, והקפאה.

תוצאות – פירוט

(הערה: נושאים כמו: משבר ג'ון קרי, משבר הדיסקטיבה האירופית, עמונה, מכתב הח"כים בנושא הקפאה -- קרו רק לאחרונה או נמצאים בהתהוות וייכללו בדו"ח הבא)

א. הגיעו להישגים שלטוניים:

עברה חצי שנה, ומספר נבחרים ציבור זריזים כבר הספיקו להגיע להישגים שלטוניים בתחומים המייחדים את המחנה הלאומי. כ-100 נבחרים ציבור טרם הספיקו להגיע להישגים שלטוניים, אך רבים מהם יגיעו לכך בהמשך הקדנציה - כפי שראינו בדו"חות מטות ערים בכנסת/ממשלה הקודמת.

דני דנון: היפוך התודעה המדינית: לא עוד "ישראל בעד מדינה פלשתינית" - אלא: "בישראל, חלוקת הדעות בעניין מדינה פלשתינית. בעיתונים המובילים בעולם:

http://www.washingtonpost.com/world/middle_east/hard-line-israeli-legislator-wins-key-likud-party-position-could-hinder-peace-moves/2013/07/01/4074ce90-e211-11e2-8657-fdff0c195a79_story.html

<http://www.nytimes.com/2013/06/18/world/middleeast/trying-to-revive-mideast-peace-talks-kerry-r=0&finds-a-conflicted-israel.html?ref=middleeast>

זאב אלקין: כסגן שר החוץ הבהיר שמדינה פלסטינית היא במחלוקת - בפגישות מדיניות עם (לפי סדר א"ב): האפיפיור, השר לשיתוף פעולה ופיתוח של גרמניה, נשיא רואנדה, סגן יו"ר הפרלמנט הליטאי ונציגי שלטון נוספים של ליטא, שרי החוץ של: האיחוד האירופי, אוקראינה, הולנד, ניו-זילנד, סין, פינלנד, צ'כיה, רוסיה, ועוד.

בוגי יעלון: באיתמר, ברוכין ובית-אל הופקדו תוכניות לבנייה עתידית (לא כעת) של מספר קטן יחסית של יחידות דיור (כמה מאות יחידות). בנוסף, תוכנית בנייה בהיקף קטן הופקדה עבור היישוב סנסנה בדרום הר חברון. סנסנה אף אושר על ידי הממשלה לפני כחצי שנה והתוכנית פורסמה להתנגדות בכלי התקשורת הפלסטיניים. הוחזר מעמד "ישיבת הסדר" לישיבה בהר ברכה. המדינה פועלת לאישור מספר קטן של מאחזים <http://www.haaretz.co.il/news/politics/1.2021162>. פעילות לחשיפת הקשר בין אונר"א לארגוני הטרור. ירידה קלה בנתוני הטרור בכבישים. (מחדלים: אין הגנה לחקלאים ביהודה ושומרון מפני מתקפות LAWFARE [לוחמה משפטית] של השמאל. ביטול צו תפיסה חיוני בחומש (צפון השומרון). אין התרעה על סכנות מדינה פלשתינית עבור ירושלים, תל-אביב, גוש דן ונמל-התעופה בן-גוריון. המשך שימוש באוטובוסים ממוגנים במקום מיגור טרור הכבישים. המשך היעדרות מקבר יוסף בשכם ומבית הכנסת ביריחו.)

נפתלי בנט: החלטה בפורום הממשלתי המתאים, שכל נושאי המשא ומתן עם הרשות הפלשתינית יידונו במקביל -- במקום שממשלת ישראל תוותר מייד בלי לחכות לאי-ההסכמות שיתגלו מייד אח"כ.

יוני שטבון: אווירה ציבורית של התנגדות בעת ביקור אובמה

[feature=youtu.be&http://www.youtube.com/watch?v=PHBeLT9ZNCA](http://www.youtube.com/watch?v=PHBeLT9ZNCA)

כמו כן, חוק ג'נין ג'נין (חוק איסור לשון הרע על חיילי צה"ל) עבר בקריאה טרומית

גדעון סער: הכנסת אישרה הצעתו של שר הפנים סער, בדבר הארכת המגבלה על "איחודי משפחות" על רקע ביטחוני

משה פייגלין: נאום "איפה הכסף" על מציאת 453,000,000,000 ש"ח. 30 אלף

[צפיות. http://www.youtube.com/watch?v=YYMSYeYYvys](http://www.youtube.com/watch?v=YYMSYeYYvys)

מתקפת-נגד לטענה השמאלית, "כסף לשכונות ולא להתנחלויות". באנגלית:

<http://www.hakolhayehudi.co.il/?p=67254>

אופיר אקוניס: התבטא בעקביות, בשם הממשלה והעומד בראשה, כנציג הממשלה מעל בימת הכנסת, על כך שאין כיבוש ושארץ ישראל כולה שלנו.

יריב לוין ואורית סטרוק: ביטול היוזמה לאשר בסיס לשב"כ הפלשתיני שישלוט על כביש 443. וכן, הבטחה שלטונית מיועמ"ש איו"ש שמתיישבים יהודים שיפעלו ביהודה ושומרון בהתאם לחוק דרומי - לא יועמדו לדין.

ישראל כץ: יחסית לשרים אחרים, שר התחבורה עושה מאמץ כנה, בתחום משרדו (תחבורה), לתקן את ההזנחה ומצב התשתיות הרעוע ביהודה ושומרון.

מוטי יוגב: ירידה קלה בטרור בכבישים (בעקבות פועלו כיו"ר ו' משנה איו"ש בועדת חו"ב).

יולי אדלשטיין: האמן השמאלי-קיצוני יאיר גרבוז, שהחרים את העיר אריאל, עורר סערה כשדרש להסיר את ציוריו מן המשכן.

אך במקום להתרפס - יו"ר הכנסת מיהר לתלות ציורים של אמן אחר, מרדכי ליפקין (עולה מבריה"מ, תושב גוש עציון שנהרג בידי בני עוולה)

ב. מחדל: בהפרש של 3 קולות בלבד (40 - 43) -- נתח גדול מהנגב הועבר לידי הבדואים

החוק הנ"ל עבר בקריאה ראשונה. שוד לאור יום - הרי לטענות הבעלות הבדואיות על אותו השטח אין שום הוכחות. רצף של טעויות: מלכתחילה רצוי היה לא לחוקק בתגובה לבעיית השתלטות הבדואים על הנגב, שהרי חוק כובל את ידי הממשלה ולא את ידי הבדואים, אילו הבדואים היו מרגישים מחוייבות כלפי חוקי המדינה, הבעיה לא היתה קיימת מלכתחילה. נתניהו התבייש בחוק ולא מצא לנכון להגיע להצבעה. כמו כן, בקושי נמצא שר שהסכים להציג את הצעת החוק המבישה בכנסת.

[/http://oknesset.org/vote/5894](http://oknesset.org/vote/5894)

http://www.knesset.gov.il/vote/heb/Vote_Res_Map.asp?vote_id_t=19025

תפקודם של הח"כים בפרשייה זה מחייב חלוקה לכמה רמות --

רמה גבוהה -

משה פייגלין - הצביע נגד. אורית סטרוק ריכזה את הטיפול במזעור הנזק מהחוק. לא תמכו בחוק וסייעו במזעור הנזק: אורי אריאל (גיבוש מסמך ההסכמות) וזאב אלקין (התנגדות בתוככי סיעת השלטון - הליכוד)

רמה בינונית -

נפתלי בנט, יריב לוין, אופיר אקוניס, מירי רגב, איילת שקד וזבולון כלפא: אמנם הצביעו בעד החוק אך סייעו במזעור הנזק מהחוק שהיה עלול להיות עוד יותר גרוע.

חלק מחברי האופוזיציה התייצבו להצביע נגד: יעקב אשר. משה גפני. אורי מקלב. דוד אזולאי. אריה דרעי. יצחק וקנין. נסים זאב. משולם נהרי.

חלק מחברי הקואליציה נמנעו מלהצביע בעד: סילבן שלום. אביגדור ליברמן. סופה לנדבר. יצחק אהרונוביץ. ציפי חוטובלי. פניה קירשנבאום. חיים כץ. דוד רותם. יובל שטייניץ. צחי הנגבי. גילה גמליאל. ניסן סלומינסקי. אבי וורצמן.

רמה שלישית -

הצביעו בעד אך העניקו גיבוי סיעתי (החלטת סיעה) למהלך למזעור הנזק מהחוק: אורי אורבך. אלי דהן. מוטי יוגב. שולי מועלם-רפאלי. יוני שטבון.

רמה רביעית -

חברי אפוזיציה שלא טרחו להצביע נגד: אריאל אטיאס. יצחק כהן. אמנון כהן. יעקב מרגי. אברהם מיכאלי. אלי ישי. יעקב ליצמן. מאיר פרוש. מנחם מוזס. ישראל אייכלר.

הצביעו בעד: יולי אדלשטיין. שמעון אוחיון. רוברט אילטוב. אופיר אקוניס. גלעד ארדן. דני דנון. בוגי יעלון. ישראל כץ. לימור לבנת. אורלי לוי. ד"ר עוזי לנדאו. גדעון סער. חמד עמאר. רובי ריבלין. יאיר שמיר. (חובת ההוכחה על חברי כנסת אלה - האם יצליחו לתקן את המעוות, בהמשך מהלך החקיקה?)

התבטאויות לתיחום הקווים האדומים

ג. נגד מדינה פלשתינית

בוגי יעלון. ד"ר יאיר שמיר, ד"ר עוזי לנדאו, ישראל כץ, דני דנון, אופיר אקוניס, ציפי חוטבלי. יריב לוין, רובי ריבלין, נפתלי בנט, אורי אריאל, אורית סטרוק, ניסן סלומינסקי. מוטי יוגב.

לצערנו, ד"ר יובל שטייניץ וגלעד ארדן התבטאו בעד מדינה פלשתינית. זהו מחדל. כפי שגלעד ארדן אמר בעצמו כל כך יפה על שרון: "זה התחיל ממדינה פלשתינית, עבר לנסיגה וטרנספר של יהודים, ועוד מעט נתעורר בחלוקת ירושלים" (מעריב, 26.12.03).
כל שאר הח"כים - לא התבטאו נגד (וגם לא בעד).

ד. נגד שחרור מחבלים

נבחרי הציבור שהתבטאו באופן פומבי:

חיים כץ. יריב לוין. גילה גמליאל, דני דנון. שמעון אוחיון, ישראל כץ. מירי רגב. נפתלי בנט. אלי בן-דהן. יוני שטבון, שולי מועלם-רפאלי, מוטי יוגב, זבולון כפא, אילת שקד, אורית סטרוק. ניסן סלומינסקי, אברהם מיכאלי, יעקב מרגי. ניסים זאב, ישראל אייכלר, רוברט אליטוב.

<http://www.inn.co.il/News/News.aspx/257957>

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/460/749.html>

<http://www.youtube.com/watch?v=sB2IESw0pho>

ה. נגד הקפאת הבנייה בירושלים ו/או יהודה ושומרון

נבחרי הציבור שהתבטאו באופן פומבי:

אביגדור ליברמן. ישראל כץ. גלעד ארדן. סילבן שלום. דני דנון. זאב אלקין. אופיר אקוניס. ציפי חוטבלי. משה פייגלין. נפתלי בנט. איילת שקד. מיקי לוי. אברהם מיכאלי. מאיר פורוש. אריאל אטיאס. ניסן סלומינסקי. אורית סטרוק.

לאור משבר השיחות של קרי, שמתרחש נגד עינינו, אנו מברכים בדיעבד על כך שכללנו בדו"ח שלושה פריטים הנ"ל. הרי 3 קווים אדומים חשובים של המחנה הלאומי הם בדיוק אלה: שחרור מחבלים, הקפאת הבנייה ומדינה פלשתינית.

ו. מחדל: כח לשמאל להשפיע על תהליך מנוי השופטים
בהצבעה לוועדה למנוי שופטים, ניצח יצחק כהן (ש"ס) שנחשב סמן שמאלי בש"ס,
את דוד רותם הימני, בפער של 4 קולות (61 מול 65).

<http://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000849483>

<http://www.haaretz.co.il/news/politi/1.2037364>

ההצבעה היתה חשאית, אך איתרנו 3 מבין הח"כים שגרמו לנזק: גלעד ארדן, דני
דנון, ויצחק אהרונוביץ - כל השלשה לא הצביעו.

ז. עלייה להר הבית

זאב אלקין, אורי אריאל, ציפי חוטובלי, שולי מועלם-רפאלי, משה פייגלין

תוצאות - סיכום מספרי

<u>סיכום</u>	<u>עלייה להר הבית</u>	<u>להפחית שליטת השמאל על מע' המשפט</u>	<u>להתנגד להקפאה</u>	<u>להתנגד לשחרור מחבלים</u>	<u>להתנגד למדינה פלשתינית</u>	<u>שמירה על הנגב</u>	<u>הגעה להישגים</u>	<u>ליכוד</u>
32	0	10	10	0	5	7	0	אביגדור ליברמן
25	0	10	0	0	5	0	10	גדעון סער
20	0	10	0	0	10	0	0	יאיר שמיר
10	0	0	10	0	0	0	0	גלעד ארדן
32	0	10	10	0	5	7	0	סילבן שלום
20	0	10	0	0	10	0	0	עוזי לנדאו
50	0	10	10	10	10	0	10	ישראל כ"ץ
40	0	0	10	10	10	0	10	דני דנון
22	0	10	0	0	5	7	0	סופה לנדבר
20	0	10	0	0	10	0	0	רובי ריבלין
30	0	10	0	0	10	0	10	משה יעלון
12	0	0	0	0	5	7	0	יצחק אהרונוביץ'
60	10	10	10	0	10	10	10	זאב אלקין
47	10	10	10	0	10	7	0	ציפי חוטובלי
15	0	10	0	0	5	0	0	אורלי לוי אבקסיס
47	0	10	0	10	10	7	10	יריב לוין
25	0	10	0	0	5	0	10	יולי אדלשטיין
22	0	10	0	0	5	7	0	פניה קירשנבאום
32	0	10	0	10	5	7	0	חיים כץ
22	0	10	0	0	5	7	0	מירי רגב
22	0	10	0	0	5	7	0	דוד רותם
55	10	10	10	0	5	10	10	משה פייגלין
17	0	10	0	0	0	7	0	יובל שטייניץ
25	0	10	0	10	5	0	0	רוברט אילטוב
22	0	10	0	0	5	7	0	צחי הנגבי
15	0	10	0	0	5	0	0	לימור לבנת
15	0	10	0	0	5	0	0	חמד עמאר
47	0	10	10	0	10	7	10	אופיר אקוניס
32	0	10	0	10	5	7	0	גילה גמליאל דמרי
25	0	10	0	10	5	0	0	שמעון אוכיון

סיכום	עלייה להר הבית	הפחית שליטת השמאל על המשפט	להתנגד להקפאה	להתנגד לשחרור מחבלים	להתנגד למדינה פלשתינית	שמירה על הנגב	הגעה להישגים	
								הבית היהודי
57	0	10	10	10	10	7	10	נפתלי בנט
40	10	10	0	0	10	10	0	אורי אריאל
47	0	10	10	10	10	7	0	ניסן סלומינסקי
29	0	10	0	10	5	4	0	אליהו בן דהן
42	0	10	10	10	5	7	0	איילת שקד
19	0	10	0	0	5	4	0	אורי אורבך
32	0	10	0	10	5	7	0	זבולון כלפה
22	0	10	0	0	5	7	0	אברהם וורצמן
44	0	10	0	10	10	4	10	מרדכי יוגב
60	0	10	10	10	10	10	10	אורית סטרוק
49	0	10	10	10	5	4	10	יונתן שטבון
39	10	10	0	10	5	4	0	שולי מועלם-רפאלי
								ש"ס
10	0	10	0	0	0	0	0	אלי ישי
17	0	10	0	0	0	7	0	אריה דרעי
20	0	10	10	0	0	0	0	אריאל אטיאס
10	0	10	0	0	0	0	0	יצחק כהן
17	0	10	0	0	0	7	0	משולם נהרי
10	0	10	0	0	0	0	0	אמנון כהן
20	0	10	0	10	0	0	0	יעקב מרגי
17	0	10	0	0	0	7	0	דוד אזולאי
17	0	10	0	0	0	7	0	יצחק ועקבין
27	0	10	0	10	0	7	0	ניסים זאב
30	0	10	10	10	0	0	0	אברהם מיכאלי
								יהדות התורה
10	0	10	0	0	0	0	0	יעקב ליצמן
17	0	10	0	0	0	7	0	משה גפני
20	0	10	10	0	0	0	0	מאיר פרוש
17	0	10	0	0	0	7	0	אורי מקלב
10	0	10	0	0	0	0	0	מנחם אליעזר מוזס
20	0	10	0	10	0	0	0	ישראל אייכלר
17	0	10	0	0	0	7	0	יעקב אשר

הערה מתודולוגית:

הנתונים האי-פרמטריים כומתו באופן הבא:

הגעה להישגים: 10 למי שהספיק להגיע להישג או הישגים, 0 אחרת
שמירה על הנגב: 10 לרמה הגבוהה, 7 לרמה הבינונית, 4 לרמה שלישית, 0
לרמה ריבעית
להתנגד למדינה פלשתינית: 10 למי שביטא התנגדות, 0 אחרת
להתנגד לשחרור מחבלים: כנ"ל
להתנגד להקפאה: כנ"ל
להפחית שליטת השמאל על מע' המשפט: 0 למי שידוע שלא טרח להצביע עבור
מועמד המחנה הלאומי, 10 אחרת
ריבונות ותפילה בהר הבית: 10 למי שפעלו לקידום הנושא, 0 אחרת
סיכום: סכימה אריתמטית פשוטה של הטורים הקודמים, סה"כ נע מ-0 עד 70

מה הלאה?

תחומים בוערים שנבחרו הציבור טרם הצליחו לטפל בהם:

בראש סדר העדיפויות: בלימת המהלך האנטי-ישראלי של מתווה שר החוץ האמריקני ג'ון קרי, לפיו הצד הטוב צריך לוותר לצד האלים, לפחות באותה מידה אם לא יותר: הקפאת הבנייה, מדינה פלשתינית, נסיגה, עקירת יישובים, צבא פלשתיני ושחרור מחבלים.

בנוסף:

1. חזון המליון (מליון יהודים ביהודה ושומרון) שהיה מייצב את שוק הדירות - לא מופעל. בירושלים, מדי שנה עוזבים 18 אלף יהודים, בעיקר מכיוון שהיצע של 1,500 דירות בשנה לא מתקרב לדרישה שנתית של 4,500 דירות.

http://www.israelhayom.co.il/site/newsletter_opinion.php?id=6260

2. סלחנות כלפי הטרור - מדיניות הדלת המסתובבת הגיעה למערכת המשפט הישראלית. למשל:

המחבל מהאוניברסיטה העברית - לחופשי

<http://www.haaretz.co.il/news/politics/1.2001993>

מחבל שרצח אחת, פצע 30, ונדון ל-30 שנות מאסר - שוחרר בעקבות תביעה משפטית של השמאל הקיצוני
<http://news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=975670>

המחבל מבאר-שבע - ביצע פיגוע המונים בבאר-שבע, נדון ל-38 שנות מאסר, ולפני 3 חודשים בוגי יעלון שחרר אותו.
<http://www.terrorism-info.org.il/en/article/20525>

וכמובן, עוד עשרות שחרורים של רוצחים ומחבלים בכירים אחרים - בדרך כחלק ממתווה קרי.

3. ביטול החלטת האו"ם שמעניקה לרשות הפלשתינית הכושלת תואר של מדינה

4. הרש"פ מפעילה טרור בנשק קר (בקבוקי-תבערה ואבנים) נגד נהגים ישראלים וילדיהם <http://www.terrorism-info.org.il/he/article/20515> - ממשלת ישראל לא מתמודדת. סרטון על החדלון הישראלי: <http://www.youtube.com/watch?v=xP79-4OKZ8s> נתניהו -- ללא התנגדות מצד שריו - ממשיך להתבטא דווקא נגד עוונות מינוריים בצד היהודי (גרפיטי וחיתוך צמיגים - "תג מחיר"), כך הוא מקדם תופעה שולית לסדר היום העולמי -- ויוצר נצחון תודעתי ישיר למפעל הטרור הפלשתיני!

5. השתלטות הפלשתינים על איזור C ביהודה שומרון ובקעת הירדן (איזור היישובים הישראליים).

6. הסיפוח - תכנית בנט לא מקודמת.

7. וויתרנו על הר הבית?? קיימת החלטת ממשלה - שטרם בוטלה או שונתה - לפיה "המוסלמים רשאים להמשיך ולקיים תפילות... על הר הבית... ואילו היהודים אינם רשאים לממש את הזכות לתפילה בציבור על הר הבית" (מצוטט בבג"צ 7218/96).

8. זכויות הפליטים היהודים מארצות ערב מוזנחות בשיח הדיפלומטי - בניגוד לחוק <http://okneset.org/vote/5888> http://www.nevo.co.il/Law_word/law14/law-2232.pdf

9. בלימת הדירקטיבה האירופית האנטי-ישראלית החדשה

מסקנות:

קידום שלטוני של ערכי המחנה הלאומי הוא אפשרי. דרושה רק נחישות, עבודה קשה - ו"נדנדוד מתמיד" מהציבור.

להמחשת העניין, הנה תיאור נדיר בפשטותו, של עבודה שלטונית מועילה של -- השר צחי הנגבי!! הנגבי וודאי אינו ימני במיוחד, מוצאו מ"קדימה". ובכל זאת, לפני כעשור, הוא ולא אחר, הצליח לפתוח את הר הבית לביקורי יהודים. הנה תיאור המעשה, במלים פשוטות של הנגבי:

"מאז שנת 2000 היה המקום המקודש סגור בפני יהודים, בהוראת ערפאת. הצבתי את פתיחת ההר כיעד ראשון במעלה. קיימתי דיוני הערכת מצב עם בכירי המשטרה ועם ראשי השב"כ. התרשמתי שאם נפגין תקיפות, איש לא יעז להתריס. היו מי שפקפקו וסברו שיש להמתין לעיתוי נוח יותר. וממילא יש חרדים שלשיטתם אל לכף רגל יהודי לדרוך בהר.

"נועדתי עם ראש הממשלה. הבאתי בפניו את המלצתי לפתוח את הר הבית לביקורי יהודים. בפגישתי עם שרון ציינתי את נימוקי השוללים, אולם ביקשתי גיבוי. שרון: "אתה יכול לפתוח!". ב-20.8.2003 התייצבו שוטרי מחוז ירושלים, על פי הנחייתי, על מנת לוודא, שכל מי שחפץ לבקר -- יעשה זאת."

http://the--temple.blogspot.co.il/2013/06/blog-post_6.html

מה שהנגבי יכול לעשות - כל נבחרי הציבור יכולים לעשות. כדי לעודד את נבחרי הציבור, חיוני להצטרף -- ולצרף אחרים באופן מתמיד -- למפלגות הלאומיות. רק כך, כשיתקיימו הפריימריז, נחזיר טובה לנבחרי ציבור ראויים. בדרך כלל -- הזדמנויות התמיכה מתרחשות ללא התראה (למשל: אם ממשלת נתניהו תקרוס בגלל מהלך קרי), לכן יש להיערך ולהצטרף ולצרף כעת למפלגות לאומיות. כמו כן, נמשיך לפנות מעת לעת ישירות לנבחרי הציבור, כדי להמשיך ולעודד פוליטיקה נכונה -- במדינת ישראל הריבונית.

לתגובות ותיקוני טעות: mattot.arim@gmail.com